

కూరలు

పెద్ద రాంబాబు కూరల మార్కెట్ అంతా కలయతిరిగి, నవ నవలాడే మంచి లేతవింకాయల ధర విచారించాడు. కిలో రూపాయిన్నర, ఓ కూరలమ్మాయి దగ్గర పది కిలోల వంకాయలు కొన్నాడు. పెద్ద రాంబాబు, తనతో తెచ్చిన చేతిసంచీనిండా ఆ పది కిలోల వంకాయలను నింపుకుని. కూరలమ్మాయికి పదిహేను రూపాయలు ఇచ్చి బయటకి నడిచాడు.

పెద్ద రాంబాబు రెండు చేతులలో రెండు పెద్దచేతి సంచీలున్నాయి. తుడిచేతి సంచి నిండా వంకాయలు, బంగాళాదుంపలు వున్నాయి ఎడంచేతి సంచినిండా పచ్చి మిరపకాయలు, ఉల్లి పాయలు, అల్లంలాంటివి వున్నాయి.

పెద్ద రాంబాబు కూరల మార్కెట్ లోంచి బయటికి వసూండగా, గేటుదగ్గర ఎదురుపడ్డాడు చిన్న రాంబాబు రెండు చేతులో, నిండుగా కూరలలో వస్తున్న పెద్ద రాంబాబును చూసి చిన్న రాంబాబు నవ్వి అడిగాడు.

“చాలా చాలా కొన్నట్టున్నావే? ఎవరికో?”

“ఎవరికో ఏమిటి? నాకు ఆఫీసర ఇళ్ళకి కూరలు మోసే అలవాటు లేనేలేదు మాకే ఒక్కసారే కొనుక్కు తీసుకు వెళ్తున్నాను సత్యనారాయణ స్వామి వ్రతానికి.”

చిన్న రాంబాబు కూరల మార్కెట్ లోకి, పెద్ద రాంబాబు తన ఆఫీసర్ ఇంటికి వెళ్ళారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి చెందిన ఓ ఆఫీస్ లో పనిచేస్తున్నారు వాళ్ళిద్దరు ఇద్దరి పేరూ రాంబాబులే, ఇంటిపేరు వేరయినా, మొదటి అక్షరాలు అంటే ఇన్ ప్రియల్ ఒకటే. ఒకర్ని పిలుసే మరొకరు పలకడం జరుగుతుంది కాబట్టి వాళ్ళిద్దరి పేర్లు అనువుగా మార్చారు సహోద్యోగులు

పొడుగావున్న రాంబాబుని పెద్ద రాంబాబు అని. పొట్టిగా ఉన్న రాంబాబుని చిన్న రాంబాబు అని పిలిపటం ప్రారంభించారు ఆ ఇద్దరు రాంబాబులూ ఆ క్రొత్త పేరకి బదులు పలకడం కూడా ప్రారంభించారు, అంటే అభ్యంతరం చెప్పకుండా.

పెద రాంబాబు చిన్న రాంబాబు ఇద్దరు తమ ఆఫీసర్ ని మంచి చేసుకోవడం వు తమం అనే ఆలోచనగల వాళ్ళే. ఇదరూ కొ తగా బదిలీ అయి వచ్చిన ఆఫీసర్ ని మంచి చేసుకోవడం ప్రారంభించారు అంతే కాదు. ఒకళ్ళ ప్రయత్నాలకి మరోకరు అడుతగలడం కూడా ప్రారంభించారు. ఎవరికి వారు రెండో వాళ్ళకంటే తను ఎక్కువ మంచివాడుగా గుర్తింపబడాలని తాపత్రయ పడసాగారు.

ఆ ఆఫీసర్ భార్య గట్టి పిండం. ఆవలి సే పేగులు లెక్క పెట్టగలిగేంత గట్టిది కాకపోయినా. తన భర్త కింద పనిచేసే వుద్యోగులని ఏలా ఉపయోగించుకోవాలో బాగా తెలిసిన వ్యక్తి. పిలికి బిచ్చం పెట్టనటువంటి పిసినారి. పెద రాంబాబు. చిన్న రాంబాబు ఆఫీసర్ ని మంచి చేసుకునే ప్రయత్నంలో ఆమె ఆజలని శిరసావహించే భకులయి పోయారు. వాళ్ళిద్దరి చేత వెట్టి చాకిరీ చేయించుకోవటం నేర్చుకుంది

పెద రాంబాబుని ఆఫీసర్ పిలచి, చేతిలో యాభై రూపాయలు పెట్టి మర్నాడు ఇంట్లో సత్యనారాయణ వ్రతం చేసుకుంటున్నామని కూరలు కొనుక్కుని ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళమని పని పురమాయించాడు మధ్యానం ఆఫీసర్ అందించిన డబ్బు, లిస్టు తీసుకుని కూరలు కొని ఆఫీసర్ ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు పెద రాంబాబు

కూరలు అప్పచెప్పి పెద రాంబాబు చిన్న తెలివయిన అబద్దం ఆడాడు. కూరలన్నీ ఆ రోజు చవకగా వున్నాయని చెప్పాడు ఆఫీసర్ సతీమణికి ప్రతీ కూర ఖరీదులో పావలా తగ్గించి చెప్పాడు. వంకాయలు కిలో రూపాయి పావలాకే కొన్నట్లుగా అబద్దం ఆడాడు ఆఫీసరిచ్చిన ఏ భై రూపాయలకి లెక్క చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. మిగతా సొమ్ము ఇచ్చేసి. అలా తక్కువ ధర చెప్పటం వల్ల పెద రాంబాబుకి అయిదారు రూపాయల దాకా జేబులోంచి పడ్డది. ఎందుకో అరెరె అన్నది ఆఫీసర్ భార్య.

మర్నాడు వ్రతానికి వెళ్ళాడు పెద రాంబాబు. పెద రాంబాబు వెళ్ళే సరికే వ్రతం మొదలయింది. ఆఫీసర్ భార్య తనని మిరిమిరి చూడటం

గమనించి మరి కాస ముందర బయలుదేరి వుండాలిందని తనని తను తిట్టుకున్నాడు. ఆలస్యానికి తగిన కారణం ఏం చెప్పాలా అనే అలోచనలో పడ్డాడు.

పెద రాంబాబు వచ్చిన పావుగంటకి చిన్న రాంబాబు వచ్చాడు. చిన్న రాంబాబు కిన్నా తను ముందర వచ్చినందుకు మనసులోనే సంతోషపడ్డాడు పెద రాంబాబు. పెగా ఆలస్యం అయిందేమని ఆఫీసర్, ఆఫీసర్ అర్థాంగి వినేలా పెద్దగా అడిగాడు చిన్న రాంబాబుని.

పూజ అయింది కథ మొదలయింది, మొదటి కథ అయ్యాక ఆఫీసర్ పెళ్ళాం పెద్ద రాంబాబుని ప్రక్క గదిలోకి పిలుచుకు వెళ్ళింది.

“ఏం చేయమంటారు?” అడిగాడు పెద రాంబాబు శ్రద్ధగా. మామి దాకులలాంటి పేవో తీసుకురావాలి వుంటుందనుకున్నాడు.

నిప్పులు కక్కుతూ చూసింది ఆఫీసర్ శ్రీమతి పెద రాంబాబు కళ్ళలోకి. తనేం తప్పు చేశానో అని కళవికపడతూ అడిగాడు పెద్ద రాంబాబు.

“ఆలస్యం అయిందనా? నా సె కిల్ ని ఓ స్కూటర్ డేష్ యిచ్చింది. దాన్ని రిపేర్ కి యిచ్చి వస్తున్నాను. నిజంగా ఆలస్యం అయింది.

“మా ఆయన ఆఫీసర్ అన్న సంగతి కూడా విస్మరించి ఎన్నాళ్ళ నుంచి చేస్తున్నావీ నాటకం?” అడిగింది గట్టిగా.

“ఏం నాటకం” పెద రాంబాబు కళ్ళలో భీతి కనపడింది ఆఫీసర్ బెటర్ హాప్ రాలుస్తున్న నిప్పుకణాల్ని చూసి కళ్ళు కోవంతో ఎర్ర బద్దాయి అవిడకి.

“పె గా ఏం నాటకం అని నన్ను అడుగుతారే?” అని రేడియో మీద ఎగిరిపోకుండా పెట్టివుంచిన పెద్దగవ్వ కిందవన్న ఓ కాగితాన్ని తీసి యిచ్చింది పెదరాంబాబు ఆ కాగితాన్ని అటూయటూ తిప్పి చూశాడు కాని, అతనికేం పాలుపోలేదు.

“నిన్న కూరలు తెచ్చిన లిస్ట్ ఇది. చిల్లర ఇచ్చేవాగా?” అన్నాడు పెగుల్కుని.

“ఈ లిస్టుని స్వయంగా మీ చేతితో వేశారు అన్నీ దొంగ కేసు ప్రతీకూరమీద పావలానో, పదిపై సలో యెక్కువ వేసుకుని అయిదారు రూపాయలదాకా కమీషన్ కొట్టారు మీరు చీ చీ అంత కస్కురిపడే బదులు, కూరలు తెచ్చినందుకు ఓ రెండో, మూడో అడిగితే మీ మొహాన పారేసేదాన్నిగా”

వెంటనే ఆవిడ చెప్పింది, బుర్రలోకి సరిగా ఇంకలేదు పెద రాంబాబుకి. ఆవిడ కోపాగ్నికి బుర్ర మొదుబారిపోయినట్లుగా అయిపోయింది. కొన్ని క్షణాలలో తేరుకుని అన్నాడు:

“రామ, రామ నేనలా చేసేరకం కాదండి. కావాలంటే మీరే మార్కెట్లో రేటు విచారించండి. నాకు తెలిసినతని దగ్గర చవకగానే తెచ్చాను.”

“పె గా ఇదొకటా? రేటు గురించి విచారించే నిలదీసి అడుగు తున్నాను మా ఆయన కూరలకి మిమ్మల్ని పంపించారని తెలియక నేను చిన్నరాంబాబుగారికి లిస్టు, డబ్బు ఇచ్చి పంపాను మీరెళ్ళిన కాసేపటికి ఆయన కూరలు తెచ్చారు! ప్రతీదానికి మీరు వేసిన రేటుకన్నా పదిపై సలో, పావలానో, తక్కువకి కొన్నారాయన! బేరం ఆడితే యింకా చవకలో తెచ్చేవాడననీ, బేరం ఆడే త్రైంలేక తీసుకువచ్చానని చెప్పారాయన పాపం, వున్నది వున్నట్టుగా, ఆ కూరలు వృధాకాకుండా ఆయనే మళ్ళీ అమ్మిపెట్టేరు తెలిసినవారికి. అయినా నాకు తెలీకడుగుతాను. కిలో పంకాయలు రూపాయిపావలానా? చిన్నరాంబాబుగారు తొంభైపై సలకే తెచ్చారే మరి అంత తేడా ఉంటుందా?”

తెల్ల మొహం వేసి చూసుండిపోయాడు పెద రాంబాబు. బాణంలా బయటకు వెళ్ళిపోయింది ఆపీసర్ భార్య. తేరుకుని మళ్ళీ ప్రతం జరుగుతున్న గదిలోకి వచ్చాడు పెదరాంబాబు చిన్నరాంబాబు తిట్లుతిన్న పెదరాంబాబుని చూసి ముసిముసిగా నవ్వుకున్నాడు.